

Toetskaart AVI-E7 A

Je identiteitsbewijs graag

Vroeger hoefde je geen identiteitsbewijs bij je te hebben, want toen wist iedereen gewoon wie je was. Het was Napoleon, die de mensen voor het eerst verplichtte zich te laten registreren in hun geboorteplaats. Wie nog geen achternaam had, mocht er zelf eentje verzinnen. Sommige mensen waren misschien stomdronken toen ze dat deden, want ze kwamen soms met de vreemdste achternamen aanzetten.

Vanaf 1792 was je verplicht een paspoort te hebben. Daarin stond alleen beschreven hoe je eruit zag en hoe oud je was, want de fotografie was toen nog niet uitgevonden.

Tegenwoordig kun je kiezen uit een paspoort of een identiteitsbewijs. Het zijn officiële documenten, die je koopt bij de gemeente. Ieder paspoort heeft een eigen nummer, maar ook staat er je handtekening en een foto van jou in. De handtekening in je paspoort is net als je foto uniek. Bijna niemand kan precies nadoen hoe jij hem zelf schrijft en bijna niemand ziet er hetzelfde uit als jij. Met je paspoort kun je je legitimeren oftewel bewijzen wie je bent.

Toch heb je nog meer unieke dingen. Je vingerafdrukken bijvoorbeeld en je iris, het gekleurde gedeelte van je oog. En dan hebben we het nog niet eens over je DNA. Dat is een biologische code waarin al je erfelijke informatie is opgeslagen, bijvoorbeeld je haarkleur en de aanleg van je karaktereigenschappen. Misschien komt die DNA-code ook nog eens in je toekomstig paspoort terecht.